

Beste Petra,

Wat schrijf je prettig. Leuk! En ook ik zal moeten toegeven dat ik geen frequente schrijver zal worden. Ook al haal ik er plezier uit en geeft het rust als ik je brief (nogmaals) lees en bedenk hoe ik sta tegenover de punten die je aansnijdt.

Je hebt helemaal gelijk over het feit dat ik als 'bekeerde Piet-stander' niet meer open sta voor een andere mening. Zoals een toegewijde veganist het genot uit een lekker stuk vlees probeert te halen of een ex-roker een gezondheidsprek afsteekt. Dit heb ik niet eerder beseft, dat doe ik nu wel en ik zal daar in de toekomst beter bij stil staan, bij andere onderwerpen 😊. De zwartepietendiscussie is voor mij geen discussie maar een tekort aan respect.

Je haalt Trump aan. Tja... Ook ik heb het fanatiek gevolgd, en heb de dagen erna alles aangehoord en gelezen. Dat er idioten op de wereld zijn is onoverkomelijk, maar dat inderdaad de helft van zo'n land zich als zodanig gedraagt, maakt veel los. Ergens voel ik teleurstelling, maar ook zeker een soort frustratie. Er is in mijn omgeving niemand die gezegd heeft dat hij achter Trump staat. Ik heb het idee dat zo iemand in Europa zelfs lastig te vinden is. Dus het probleem ligt in de basis van dit land. Opleiding, respect, ambities... Amerika is zo fantastisch nog niet. Het is eerder gevaarlijk.

En ja, we moeten inderdaad in gesprek blijven. Het is belangrijk om het verhaal van een ander te horen. Iedereen komt ergens vandaan en iedereen kent dezelfde gevoelens. Verdriet, liefde, eenzaamheid, teleurstelling, angst. We gaan er allemaal doorheen, maar wat maakt dan dat we er zo anders op reageren.

Ik lees vandaag een verhaal over een moslima die door een witte dame in de trein wordt aangesproken met vragen als: "Waarom draag je een hoofddoek? Omdat je man dat wil zeker? Ik snap niet dat zo iemand als jij les mag geven aan onze kinderen!" (Moslima is in dit verhaal lerares.)

Of de jongen die via een datingapp een Aziatische dame belaagt met racistische uitingen en beschuldigingen over de coronapandemie die vanuit haar genen gestart is.

Met zo'n vrouw of zo'n jongen wil ik niet eens in gesprek. Deze vrouw of jongen heeft voor mij geen waarde. Ik veroordeel hen. En ik vind dat ik het recht heb dat te doen als een vrouw en een jongen zo tegen een andere vrouw praten (moslima, Aziatisch of in welke vorm dan ook).

Ik kijk dus naar de witte vrouw en deze jongen zoals zij naar hun doelwit keken. En dat vind ik dus heel ingewikkeld. Ook ik voel dus haat en afgunst.

Je gedachtenexperiment is leuk, maar lijkt inderdaad terug te gaan naar de middeleeuwen. Moeilijk voor te stellen omdat alles nu zo bereikbaar is. Maar als ik even mijn best doe, denk ik dat er in elke 'subgroep' een vorm van onderdrukking, hiërarchie en ongelijkheid aanwezig zal zijn. Er is tenslotte altijd iemand aanwezig die er zelf beter van wil worden.

En inderdaad: juist de verschillende culturen, landschappen en ervaringen maken ons nu zo rijk. Ik zou het voor geen goud willen missen.

Als ik bovenstaande teruglees dan klink ik als een enorme weldoener. Een gelover in gelijkheid, respect en waardering voor eenieder. En dat is op vele vlakken absoluut

waar maar tegelijkertijd kan ik mensen echt heel stom vinden. Sowieso de helft van Amerika, en die witte vrouw en die jongen. Maar ook gewoon een persoon tegenover me die smakt, te veel praat of een moeilijk geur om zich heen heeft. Of iemand die niet stil kan zitten in een meeting en alles veel te vaak herhaalt. Oh oh, wat kan ik veel van een ander vinden.

Mijn vriend komt net thuis. Hij werkt de afgelopen maanden bijna elke avond door. Naast zijn gewone werk zit hij in het bestuur van andere organisaties. Ook houdt hij zich bezig met een projectgroep van de gemeente over de invullen van onze straat. Iets wat ik nooit zou doen en waarom ik dankbaar ben voor zijn inzet. Hij is moe en voelt zich niet optimaal. Dit brengt gelijk een coronadiscussie op gang maar hij verzekert mij dat het gewoon vermoeidheid is.

Onze eerdere test van een aantal weken geleden was negatief.

We hebben geen corona gehad.

Wel een week samen thuis gewerkt in afwachting.

Twee uur geleden is onze tweede lockdown aangekondigd. En ook hierdoor vliegen mijn meningen alle kanten op: "Ja, lockdown, want deze pandemie moet z.s.m. stoppen. Maar economisch zijn de offers wel van dusdanig formaat dat ik niet weet of dat het waard is. Maar wat is HET?"

Geen mensenleven staat gelijk aan economisch succes, dat bedoel ik niet. En de zorg moet ontlast worden zodat reguliere zorg door kan gaan. Het is afschuwelijk wat er allemaal gebeurt. Maar er vallen op dit moment meer branches om dan er daadwerkelijk mensen aan corona doodgaan. Het enige wat ik zeker weet is dat het goed is dat ik de keuzes niet hoeft te maken, want dan zouden er überhaupt geen beslissingen genomen worden. Ik sta niet graag in meneer Rutte's schoenen. Ook al vind ik daar natuurlijk wel weer wat van.

Ik ben geen expert op dit gebied, en misschien moeten we meer vertrouwen hebben in experts. Hoewel iedereen zichzelf tegenwoordig een expert noemt, dus misschien dat elke expert zijn/haar opleiding en cv eerst moet presenteren alvorens bij een talkshow aan te schuiven, dan weet je in ieder geval wie je moet, of wil geloven.

Ik heb mij veelal aan de regels gehouden. Niet meer dan drie mensen op bezoek krijgen, of met niet meer dan drie op bezoek gaan. Geprobeerd veelal anderhalve meter afstand te houden. Maar ik heb mij zeker door vrienden laten verleiden een knuffel of kus te geven als ze aangaven dat ze het allemaal wel best vonden. Initiatief nam ik niet. Maar door mee te doen draag ik net zoveel verantwoordelijkheid en brak ik dus de anderhalvemeterregel.

En ja, ik moet toegeven dat ik naar één feest ben geweest. Semi bewust... Slechte keuze... De buurman nodigde wat mensen uit, alvorens voor langere tijd weg te gaan. Hij wilde graag nog met ons, en een kleine groep mensen, een borrel doen. Het zou voor ons eigenlijk een eerste kennismaking en afscheid tegelijk zijn. Daar aangekomen bleken er toch wat meer mensen te zijn dan de tien die hij had beschreven, waarop we besloten het voor één keer door de vingers te zien. Het was te snel te gezellig. En er was te veel drank. Afschuwelijk. Ik baal van ons, en ben er niet trots op. Het is gebeurd.

Dit kleine feestje vond op de eerste verdieping plaats. Op de tweede zat een groep mensen op hun dealer te wachten, dat maakte we op uit hun reactie toen we in het

trappenhuis liepen.

“Is dat de Dealer? We zijn de op tweede!”

We riepen terug dat we op de eerste verwacht werden en lachten. We hoorde ‘Oeps’ en de deur weer dichtvallen.

Waar ik in mijn vorige brief de hordes mensen die naar thuisfeestjes gaan veroordeelde, heb ik me er zelf ook schuldig aan gemaakt. Confronterend dit schrijven, zou dat de ook de hele bedoeling zijn?

Voor ons in ieder geval weer een duidelijke reset. Dit doen we niet nog een keer. We houden ons weer aan de regels.

De vorige lockdown heb ik heel bewust ervaren. Omdat wij aan de rand van Amsterdam Centrum en Oud-West wonen zaten we in een soort grensgebied. De deur uit rechts leefden mensen gewoon. Ze deden hun boodschappen, wandelden over straat, liepen hard. Auto’s reden af en aan en de trams en taxi’s raasden voorbij. Deur uit links was een heel ander verhaal. De Jordaan lag er prachtig bij, mede door het mooie weer. De Dam was leeg, de wallen waren verlaten. Het had iets mysterieus. De stad pauzeerde letterlijk. De stad was prachtig. We namen regelmatig een stoel mee naar buiten en gingen voor onze deur zitten met een boek en een fles wijn. Gek genoeg zei iedereen die langsloep ons gedag of lachte vriendelijk. Het leek wel een heel andere stad. Dit kende ik in Amsterdam helemaal niet.

Door de vele wandelingen door het centrum werd ik weer verliefd op de stad. Het oude gevoel dat mij naar Amsterdam bracht, kwam weer naar boven. Die bewondering voor de prachtige panden en grachten. Het besef dat de stad groots is terwijl het kneuterig zijn, comfort gaf. De straten bleven leeg maar de stad levendig. Amsterdam was in ruste tijdens de lockdown, maar het unieke aan de stad is dat zij op elke hoek van de straat altijd haar verhaal laat zien. De combinatie van oude statige panden met coffeeshops en nutteloze winkels. Prachtige kerken en poorten, speciaalzaken waar je je bij af vraagt hoe ze levensvatbaar kunnen zijn. Ken je die knopenwinkel op de Herengracht?

Ik voelde weer waarom ik 15 jaar geleden naar Amsterdam ben verhuisd en hoe stoer ik dat vond. Ik woon in Amsterdam zei ik altijd trots. Misschien zelfs een beetje opschepperig.

Door de jaren heen werd het normaal. Ik woon en leef in Amsterdam. Het gebeurt ook niet zo vaak meet dat ik het hoeft te vertellen. Iedereen weet het al.

We gaan nu de winter in tijdens lockdown twee. Dus weer wandelen. Nu terwijl het donker is en de kerstlichten overal hangen en er glühwein kraampjes staan om als horeca relevant te blijven.

Wat zijn we toch stads en truttig tegelijk. Dat is weer de charme van deze stad.

Goed, 2027, dan werk ik inmiddels bij een organisatie die zich inzet voor dieren en/of het milieu. Ik werk aan projecten die veelal betrekkingen hebben op de bescherming van de oceanen en alles wat erin leeft. Ik heb in de jaren ervoor mijn MBA gehaald en mijzelf daarna redelijk snel binnen verschillende organisaties omhoog weten te werken.

De jaren van corona liggen ver achter ons.

We wonen in 't Gooi omdat we een oud vrijstaand huis tegen een prima prijs konden kopen en opknappen.

- Ons huis is energieneutraal
- Ik eet voor 90% vegetarisch. Gebruik mijn tuin om kruiden en groenten te verbouwen, of laat dat doen, en het vlees dat beschikbaar is, is van topkwaliteit en wordt bewust gegeten.
- Ik heb geleerd minder van anderen te vinden, minder te oordelen, en een stap terug te doen als ik anders in het leven sta dan anderen.
- We rijden 100% elektrisch. De actieradius is enorm, opladen duurt maar vijf minuten. en de productie van Audi is verduurzaamd. ;-)
- Er is geen discriminatie meer.
- Er hoeft geen nieuw model telefoon of laptop uitgebracht te worden. De verleiding is er niet, en zo sterft de behoefte uit.
- Jong en oud voelt zich meer verbonden. Na school koffiedrinken in een verzorgingstehuis is de nieuwe norm. Eenzaamheid wordt actief bestreden.
- Lesgeven is gericht op kwaliteiten en interesses van de individuele leerling, en niet alleen maar op verplichte jaarlijkse stof of de passie van de docent.
- Er is een vrouwelijk president in Amerika.
- Social media hebben nooit bestaan.
Mag dat ook?
- Voedsel is voor iedereen toegankelijk.
- In loondienst betekent automatisch dat een bedrijf werknemers de mogelijkheid biedt om zich actief in te zetten voor:
Het Milieu – Armoedebestrijding – Hongerbestrijding.
- We hebben een klein appartementje in Amsterdam. Loslaten bleek te lastig dus we genieten van beide.

Poeh, het is best moeilijk om zo'n lijstje te maken.

Jouw lijst laat zien dat je enorm bezig bent met de mogelijke verbeteringen die op de wereld kunnen worden toegepast. Mijn lijst getuigt ook zeker van de welvaart die ik graag om mij heen heb en waar mijn vriend en ik hard voor willen werken. Vanuit daar willen we helpen de wereld te verbeteren. Jouw lijst is mooi. Ik ben voor alles.

Of alles bij mij persoonlijk past? Dat weet ik niet, maar ik ben ervoor dat alles van jouw lijst voor jou uitkomt.

Ik ga naar bed. Mijn vriend ligt al.

Over vijf dagen hebben we even vakantie. We gaan niks doen, we kunnen niks doen maar iets zegt mij dat het een bijzondere gaat worden.

Alvast fijne kerst!

Groet, Laurens